

Arrest

nr. 261 082 van 24 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat A. LOOBUYCK, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 31 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 4 januari 2021.

Ook zijn moeder en zijn broer C. dienen op 31 januari 2020 een beschermingsverzoek in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 25 februari 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit de kolonie Zacamil, in de gemeente Mejicanos, onderdeel van de hoofdstad San Salvador. Hier woonde u in een appartement met uw moeder (CG: X; OV: X) en uw twee broers – C.G.(...) (CG: X; OV: X) en O.G.(...) (zie bijlage X). Van 26 november 2019 tot jullie vertrek uit El Salvador woonden jullie bij uw grootmoeder in de gemeente Jiquilisco, in het departement Usulután. Uw moeder werkte 's nachts in een callcenter.

Op 17 november 2019 werd u aan de bushalte benaderd door een lid van de bende 18 die u bij de arm nam en vroeg naar uw identiteitskaart. Het bendelid maakte een foto van het adres op uw identiteitskaart, en vroeg om uw gsm-nummer. Het bendelid belde meteen het nummer, en toonde u een foto van een man die u herkende als iemand die in uw buurt woonde. Het bendelid zei dat u drie dagen de tijd had om de volgende informatie over deze persoon te verzamelen: zijn naam, zijn adres, om hoe laat hij naar buiten ging, om hoe laat hij terug kwam, en of hij alleen woonde.

In de namiddag van 20 november 2019 werd u opgebeld door het bendelid die u naar de informatie vroeg. U zei dat u de man niet kende en geen informatie kon geven, waarop het bendelid antwoordde dat hij niet lang ging wachten en dat u zich moest haasten.

Op 22 november 2019 was u onderweg naar een supermarkt in de buurt van uw appartement toen u werd aangesproken door hetzelfde bendelid. Deze vroeg opnieuw naar de informatie. U zei dat u deze niet had, waarop de man u in het bijzijn van twee of drie getuigen een kniestoot in uw buik gaf. U ging daarop naar huis, waar u uw moeder en C.(...) inlichtte over wat er allemaal was gebeurd sinds 17 november 2019.

Toen uw moeder op 24 november 2019 rond tien uur in de avond naar haar werk ging kwam zij de man tegen waarover u informatie moest verzamelen van de bende 18. Zij vertelde hem alles wat er was gebeurd.

Op 25 november 2019 kwamen rond tien uur in de avond drie bendeleden naar uw appartement in de kolonie Zacamil, waar zij gedurende vijf of zes minuten dingen riepen en een raam kapot maakten. Uw broer wist de mannen te fotograferen, en stuurde de foto's via zijn gsm door naar uw moeder. U weet niet wie daarop de politie heeft gebeld, maar toen deze aankwamen vroegen jullie hen of jullie een klacht konden indienen. De agenten zeiden dat dat niet kon gezien jullie de namen van de daders niet hadden. C.(...) heeft de foto's van de bendeleden later van zijn gsm verwijderd waardoor deze verloren zijn gegaan.

Bij het opruimen van het gebroken glas vond uw moeder de dag nadien een briefje waarop stond "je gaat dood, verklikker." Dit briefje werd in de vuilbak gegooid. Die dag werd definitief besloten dat jullie naar België zouden vluchten, en verhuisden jullie naar de woning van uw grootmoeder in Jiquilisco.

Op dat moment was u reeds in het bezit van uw paspoort, dat u bij de bevoegde instanties bent gaan afhalen op 17 mei 2019. U was immers van plan om dat jaar in juni samen met uw vader en uw broers op vakantie te gaan naar Guatemala omdat u en uw broer jullie cyclus op school hadden afgerond. Deze reis is echter nooit doorgegaan. Tijdens jullie verblijf in Jiquilisco ging uw moeder nog boodschappen doen in de gemeente.

Op 24 januari 2020 reisde u via Spanje naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 29 januari 2020.

In maart 2020 werd uw vader in Zacamil aangesproken door enkele leden van de bende 18 die wilden weten waar jullie waren. Toen hij geen informatie wilde geven, werd hij door hen geslagen met een fles. Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat de bende 18 u en uw gezin zal komen zoeken en vermoorden.

U legt de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam dd. 17 mei 2019, een identiteitskaart op uw naam, een envelop met een reservatieformulier voor een vliegtuigreis, een boarding pass, een bundel krantenartikelen, en twee tekeningen van delen van uw appartement.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van uw gegevens in het administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw plichten.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Er kan immers geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde problemen met de bende 18.

Inzake het door u verklaarde incident van 17 november 2019, dient gewezen te worden op de volgende tegenstrijdigheid. Zo verklaart u dat het bendelid niet alleen vroeg naar het adres van de man op de foto, maar ook naar zijn naam, hoe laat hij naar buiten ging, om hoe laat kwam hij terug kwam, en of hij alleen woonde (CGVS, p. 17). Uw moeder en uw broer C.(...) verklaren op hun buurt echter formeel dat het bendelid enkel en alleen vroeg naar het adres van de man op de foto (CGVS moeder, p. 15; CGVS C.(...), p. 13). Daar uw opeenvolgende verklaringen duidelijk maken dat de informatie die aan u werd gevraagd door de bende 18 aan de basis ligt van uw problemen (CGVS, p. 11, 14, 23; CGVS moeder, p. 13, 14; CGVS C.(...), p. 12, 16, 17), kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u en uw gezin consistente verklaringen kunnen afleggen over de aard van de informatie die de bende 18 juist wilde. Dit hebben jullie echter nagelaten. Ter volledigheid dient er gewezen te worden op het feit dat u zowel uw moeder als uw broer C.(...) op 22 november 2019 heeft ingelicht over de zaken die u heeft meegemaakt op 17 november 2019, waardoor zij geacht kunnen worden daarvan op de hoogte te zijn (CGVS, p. 11, 16; CGVS moeder, p. 14; CGVS C.(...), p. 12).

Over het door u voorgehouden voorval van 22 november 2019, dient vooreerst opgemerkt te worden dat de verklaringen die uw moeder, uw broer C.(...), en uzelf aflegden op het CGVS, tegenstrijdig zijn aan de eerdere verklaringen van u en uw moeder op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo verklaren u, uw moeder en uw broer C.(...), op het CGVS dat u door het bendelid werd benaderd toen u onderweg was naar een supermarkt in de buurt van uw appartement (CGVS, p. 11, 14; CGVS moeder, p. 16; CGVS C.(...), p. 12, 16). In de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) daarentegen, lieten u en uw moeder expliciet optekenen dat u aan een bushalte werd aangesproken door het bendelid in kwestie (vragenlijst CGVS, punt 3.5; Vragenlijst CGVS moeder, punt 3.5). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid reageert u dat u de verschillende gebeurtenissen misschien door elkaar heeft gehaald of een fout heeft gemaakt (CGVS, p. 17). Deze loutere post factum verklaring wordt echter niet aanvaardt, daar het Commissariaat-generaal het weinig aannemelijk acht dat zowel u als uw moeder exact dezelfde foute bewering zouden laten optekenen in de vragenlijst op de DVZ. Dat het hier wel degelijk over twee verschillende plaatsen betreft blijkt bovendien uit de omschrijving van de omgeving vanwege u en uw moeder (CGVS, p. 14, 17; CGVS moeder, p. 17). Tenslotte dient gewezen te worden op de verklaringen van respectievelijk u en uw moeder aan het begin van jullie persoonlijk onderhoud op het CGVS, waar jullie beiden uitdrukkelijk hebben aangegeven dat het verslag dat de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de DVZ aan u werd voorgelezen en correct en volledig was (CGVS, p. 3; CGVS moeder, p. 3).

Met betrekking tot ditzelfde incident van 22 november 2019 dient ook gewezen te worden op de volgende tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen enerzijds en de verklaringen van uw moeder anderzijds. Zo verklaart u op het CGVS dat er tijdens dit incident misschien twee of drie getuigen aanwezig waren (CGVS, p. 14). Uw moeder daarentegen, verklaart dat u tegen haar heeft gezegd dat er niemand aanwezig was (CGVS moeder, p. 17). Wat betreft de opmerking van uw advocate meester De Maeyer loco meester Loobuyck, die stelt dat we niet kunnen spreken over een zeker gegeven – en dus een tegenstrijdigheid – omdat u stelt dat het er ‘misschien’ twee of drie waren (CGVS moeder, p. 23), dient opgemerkt te worden dat er wel degelijk kan worden gesproken over een tegenstrijdigheid daar uw broer C.(...) verklaart dat u hem heeft verteld over de aanwezigheid van twee à drie getuigen (CGVS C.(...), p. 17). Geconfronteerd met de discrepantie tussen de verklaringen van u en uw moeder, reageert uw moeder dat ze zich niet herinnert dat u dat haar heeft gezegd (CGVS, p. 17). Deze bewering an sich volstaat echter niet om bovenstaande, duidelijke, tegenstrijdigheid op te heffen.

Verder dient gesteld te worden dat het heel merkwaardig is dat u uw moeder en uw broer C.(...) pas inlichtte over het incident van 17 november 2019 nadat u opnieuw werd geconfronteerd met het bendelid op 22 november 2019 (CGVS, p. 11, 16; CGVS moeder, p. 14; CGVS C.(...), p. 14). Het bendelid had op 17 november 2019 immers een foto gemaakt van uw identiteitskaart, waar het adres van het appartement op stond waar u samen met uw moeder en twee broers woonde (CGVS, p. 11; CGVS moeder, p. 13; CGVS C.(...), p. 12). Hierover bevraagd, legt u uit dat u hier niet meteen iets over gezegd heeft omdat jullie daar al zolang woonden zonder ooit een probleem gehad te hebben (CGVS, p. 16). Er dient opgemerkt te worden dat de door u verklaarde problemen hierdoor juist des te opzienbarender zijn, waardoor men redelijkerwijze kan van u kan verwachten dat u uw moeder en C.(...) eerder op de hoogte zou hebben gebracht.

Ook wat betreft de door u voorgehouden gebeurtenissen in de avond van 25 november 2019, dient opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van deze feiten op fundamentele wijze worden ondergraven door de hieronder vermelde tegenstrijdigheden.

Vooreerst dient de volgende tegenstrijdigheid vastgesteld te worden tussen de verklaringen van uw moeder en uw broer C.(...) inzake de reden dat uw moeder thuis was in de avond van 25 november 2019. Zij werkte immers 's nachts bij het callcenter (CGVS, p. 11; CGVS moeder, p. 14; CGVS C.(...), p. 17). Zo verklaart uw moeder dat ze thuis was omdat zij vrijaf had (CGVS moeder, p. 14). Uw broer C.(...) daarentegen, verklaart dat uw moeder wel naar haar werk moest, maar nog niet was vertrokken omdat haar shift nog niet was begonnen (CGVS C.(...), p. 17). Voorgaande verklaring van uw broer is echter om nog om een andere reden opmerkelijk. Op het uur van de feiten van 25 november 2019, met name tien uur 's avonds, was uw moeder de dag ervoor immers reeds vertrokken naar haar werk bij het callcenter, waarbij ze de man tegen kwam waarover u informatie moest zoeken (CGVS, p. 11).

Wat betreft de foto's die uw broer C.(...) gemaakt zou kunnen hebben, dient gewezen te worden op de volgende tegenstrijdigheden. Vooreerst leggen u en uw broer tegenstrijdige verklaringen af ten opzichte van uw moeder inzake het gsm-toestel waarop de foto's van de bendeleden werden bewaard. Zo verklaart uw moeder dat de foto's alleen op het gsm-toestel van uw broer C.(...) stonden (CGVS moeder, p. 18). U en C.(...) stellen dan weer dat C.(...) de foto's had doorgestuurd naar uw moeder waardoor ook zij in het bezit was van dit fotomateriaal (CGVS, p. 18; CGVS C.(...), p. 15).

Voorgaande verklaring van u en uw broer valt op zijn beurt niet te rijmen met de verklaring van uw moeder, die stelt dat zij niet weet hoeveel foto's C.(...) had genomen omdat zij uit hetgeen C.(...) had gezegd niet kon opmaken of hij één of verschillende foto's had kunnen nemen (CGVS moeder, p. 19). Als uw moeder, zoals u en C.(...) beweren, inderdaad in het bezit was van deze foto's houdt het echter geen steek dat zij niet weet hoeveel foto's er werden genomen. Immers, ze heeft deze foto's volgens C.(...) zelf getoond aan de politieagenten die naar uw naar appartement zijn gekomen die avond (CGVS C.(...), p. 15).

Inzake de manier waarop deze foto's uiteindelijk verloren zouden zijn gegaan komen uw verklaringen dan weer niet overeen met de verklaringen van uw moeder en uw broer C.(...). Zo verklaren zij dat C.(...) zijn gsm-toestel in alle hectiek is vergeten in het appartement in Zacamil, de dag dat jullie verhuisden naar Jiquilisco (CGVS moeder, p. 18-19; CGVS C.(...), p. 14). In tegenstelling tot wat hierboven wordt gesteld, geeft u zelf aan dat de foto's niet meer bestaan omdat C.(...) deze uit zijn gsm heeft verwijderd (CGVS, p. 18).

Daarnaast dient er gewezen te worden op de volgende inconsistentie tussen de verklaringen op het CGVS vanwege uw moeder, C.(...), en uzelf enerzijds, en anderzijds de verklaring van uw moeder die op de DVZ liet optekenen dat er tijdens het incident van 25 november 2019 ook een poortje werd geforceerd door de bendeleden (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Er dient ook opgemerkt te worden dat het heel vreemd is dat wanneer uw moeder op het CGVS met haar eigen uitspraak wordt geconfronteerd, zij enkel verklaart dat er geen poortje was, en er alleen op de deur werd geklopt (CGVS moeder, p. 22). Uzelf heeft hier overigens niets over aangegeven tijdens uw persoonlijk onderhoud, en uw broer C.(...) stelt slechts hier niets over te weten (CGVS C.(...), p. 20). Redelijkerwijze kan er nochtans worden verwacht dat u en uw gezin consistentie verklaringen afleggen met betrekking tot de gebeurtenissen van 25 november 2019, daar deze de aanleiding waren voor uw spoedige verhuis naar de gemeente Jiquilisco op 26 november 2019 (CGVS, p. 12, 21; CGVS moeder, p. 14; CGVS C.(...), p. 13, 14).

Verder blijken ook uw verklaringen omtrent de persoon die op 25 november 2019 de politie heeft gebeld inconsistent te zijn. Zo verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u niet weet wie er

juist de politie heeft gebeld toen de bendeleden aan uw appartement stonden. U stelt enkel dat het waarschijnlijk de burens waren (CGVS, p. 18). In de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de DVZ liet u nochtans expliciet optekenen dat het een buurvrouw was die de politie had gebeld (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Hiermee geconfronteerd repliceert u dat er dicht bij u een vrouw woonde, en dat zij waarschijnlijk ook alles heeft kunnen horen (CGVS, p. 18). Dit is evenwel geenszins in staat bovenstaande tegenstrijdigheid te verhelderen.

Over uw vertrek uit El Salvador dient vervolgens gesteld te worden dat er een aanzienlijke discrepantie is in de tijd tussen het moment waarop u en uw gezin besloten om het land te verlaten, en het moment dat u dat effectief heeft gedaan. De beslissing om het land te verlaten werd reeds overwogen na het incident op 22 november 2019 (CGVS moeder, p. 9; CGVS C(...), p. 9), en gefinaliseerd op 26 november 2019 (CGVS, p. 21). Desalniettemin hebben jullie El Salvador pas verlaten op 24 januari 2020. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat de vliegtuigtickets vanwege de feestdagen duurder waren, en jullie alle vier tegelijk wilden vertrekken (CGVS, p. 21; CGVS moeder, p. 21; CGVS C(...), p. 19). Uw moeder – die de vliegtuigtickets heeft geboekt (CGVS moeder, p. 9) – verklaart verder dat ze dan maar moest wachten om de vlucht te boeken omdat zij naast België geen enkele andere optie had (CGVS moeder, p. 21). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat het mogelijk was om het land te verlaten, maar dat u dit heeft nagelaten omdat jullie alle vier samen wilden reizen (cf. supra). Geconfronteerd met de stelling dat er ook in andere landen asiel kan worden aangevraagd, waardoor u misschien al sneller El Salvador kon ontvluchten, verklaart uw moeder verder dat zij niet aan andere landen heeft gedacht omdat haar collega's haar hadden geadviseerd naar België te gaan (CGVS moeder, p. 10). Dergelijk gedrag getuigt evenwel niet op het bestaan van een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade. In dit opzicht moet ook worden gewezen op het feit dat u geen asielaanvraag heeft ingediend in Spanje, het eerste Europese land waar u voet aan de grond zette (CGVS, p. 8; CGVS moeder, p. 9; CGVS C(...), p. 9).

Met betrekking tot de door uw broer voorgehouden gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in de kolonie Zacamil nadat jullie er waren vertrokken, dienen de volgende zaken vastgesteld te worden. Zo liet uw broer C(...) in de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld bij de DVZ als enige van het gezin optekenen dat in december 2019 uw moeder een telefoontje kreeg van een buurvrouw, die haar vertelde dat de bendeleden de buitenmuren van het appartement hadden beklad met verf en naar u hadden gevraagd bij haar (vragenlijst CGVS C(...), punt 3.5). Er dient opgemerkt te worden dat het heel erg bizar is dat noch u, noch uw moeder, hierover iets hebben verteld op de DVZ – laat staan het CGVS. Ook uw broer C(...) haalt deze kwestie niet aan gedurende zijn vrije relaas op het CGVS. Hiermee geconfronteerd, reageert C(...) slechts dat hij dacht dat dat niet nodig was om dat te zeggen omdat hij het al eens had gezegd op de DVZ, en dat hij veronderstelt dat u en uw moeder het zijn vergeten (CGVS C(...), p. 21). Dit is evenwel geenszins in staat bovenvermelde tegenstrijdigheid uit te klaren. Bovendien kan er redelijkerwijze van jullie worden verwacht – zoals nadrukkelijk werd gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 11; CGVS moeder, p. 13; CGVS C(...), p. 12) – dat jullie op zijn minst alle relevante incidenten aanhalen waardoor jullie uw land hebben verlaten én waarom jullie nog vrezen om terug te keren.

Het ontbreken van bovenstaande gebeurtenissen in december 2019 in uw asielrelaas is des te opmerkelijker wanneer ook de volgende tegenstrijdigheid in acht wordt genomen. Zo verklaart uw moeder tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS dat zij niet weet of er nog problemen zijn geweest met het appartement in de kolonie Zacamil omdat ze zich hierover niet meer heeft geïnformeerd bij de buurvrouw, en verder geen contact meer met haar heeft opgenomen (CGVS moeder, p. 20, 21). Er dient opgemerkt te worden dat de verklaring van uw moeder niet te rijmen valt met de verklaring van uw broer C(...) op de DVZ, waarin hij stelt dat uw moeder in december 2019 nog werd gecontacteerd door de buurvrouw uit de kolonie Zacamil die haar vertelde dat de bendeleden terug waren gekomen naar het appartement (cf. supra). Hiermee geconfronteerd stelt C(...) dat uw moeder nadien van niets meer wist, jullie niet meer terug zijn gegaan naar jullie appartement in de kolonie Zacamil, en dat hij veronderstelt dat jullie moeder dit vergeten zeggen is (CGVS C(...), p. 21). Deze uitleg kan bovenstaande tegenstrijdigheid evenwel niet opheffen. Er kan immers worden verwacht dat als uw buurvrouw uw moeder had ingelicht over een dergelijk voorval, uw moeder hier zelf ook op de hoogte van zou zijn; anders had zij dit onmogelijk kunnen verder vertellen aan uw broer C(...) (CGVS C(...), p. 20, 21).

Wat betreft de aanval op uw vader in maart 2020, dient opgemerkt te worden dat het CGVS het helemaal niet aannemelijk acht dat de bendeleden vier maanden zouden wachten om uw vader informatie te vragen over jullie (CGVS, p. 22, 23; CGVS moeder, p. 12, 21; CGVS C(...), p. 20). Uw vader was volgens u immers een gekende figuur in de kolonie Zacamil, en bezocht er regelmatig de cafés (CGVS,

p. 23). Wat betreft de stelling van uw broer C.(...) dat uw vader pas in maart 2020 werd geconfronteerd omdat het de eerste keer sinds jullie problemen was dat uw vader in de kolonie Zacamil kwam (CGVS C.(...), p. 20), dient opgemerkt te worden dat dit een louter blote bewering betreft die hij helemaal niet heeft kunnen staven aan de hand van enig concreet gegeven. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat jullie maar weinig kunnen vertellen over de feiten in kwestie. Zo kunnen jullie niets vertellen over het aantal aanvallers, hun uiterlijk of hun identiteit (CGVS, p. 23; CGVS moeder, p. 12). Verder is C.(...) niet op de hoogte van het – nochtans opvallende – wapen waarmee uw vader werd verwond; zijnde een glazen fles (CGVS C.(...), p. 20). Bovendien verklaart uw moeder dat jullie vader met jullie heeft gesproken over dit incident (CGVS moeder, p. 12), en heeft ook C.(...) nog rechtsreeks contact met jullie vader via zijn gsm (CGVS C.(...), p. 20). Bijgevolg kan er redelijkerwijze van u worden verwacht meer informatie te hebben over dit incident. Uit uw verklaringen blijkt tenslotte dat u het incident met uw vader maar weinig gewicht toekent, daar u deze gebeurtenis aanvankelijk niet vermeldt in uw asielrelaas op het CGVS (CGVS, p. 11, 12), en later spreekt van slechts een 'kleine confrontatie' (CGVS, p. 22). Wat betreft de foto van uw vader waarop de verwondingen te zien zijn die hij opliep tijdens dat incident, moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat uit deze foto op geen enkele manier kan worden opgemaakt in welke omstandigheden de persoon op deze foto zijn verwondingen heeft opgelopen. Bovendien kan aan privé-foto's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Ter volledigheid dient gewezen te worden op het feit dat uit uw verklaringen nergens afgeleid kan worden dat uw vader – en bij uitbreiding de rest van uw familie in El Salvador – nadien nog problemen hebben gekend vanwege de door u verklaarde problemen (CGVS, p. 23; CGVS moeder, p. 8; CGVS C.(...), p. 8, 20).

Met betrekking tot uw verklaring dat u op 25 november 2019 geen klacht kon neerleggen bij de politie omdat u de namen niet kende van de bendeleden die u die avond hebben opgezocht bij uw appartement (CGVS, p. 19; CGVS moeder, p. 14), moet worden opgemerkt dat dit een blote bewering is die door geen enkel concreet gegeven wordt ondersteund. Bovendien heeft u op dat moment nagelaten om het gsm-nummer van het bendelid dat informatie van u wilde verkrijgen over te dragen aan de politie (CGVS, p. 19). Die persoon had u immers twee keer gebeld: op 17 november 2019 en op 20 november 2019 (CGVS, p. 11, 13; CGVS moeder, p. 13; CGVS C.(...), p. 12). Verder hebben jullie nooit andere pogingen gedaan om een klacht in te dienen inzake de incidenten tussen 17 november 2019 en 25 november 2019 (CGVS C.(...), p. 18). Er dient opgemerkt te worden dat jullie gebrekkige medewerking in deze verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen in El Salvador. In deze context dient er eveneens gewezen te worden op uw verklaringen dat u zich heeft ontdaan van de enige materiële bewijzen van de door u verklaarde gebeurtenissen op 25 november 2019, zijnde de foto's (cf. supra), en het dreigbriefje dat in de vuilbak werd gegooid (CGVS, p. 21; CGVS moeder, p. 14; CGVS C.(...), p. 15).

Een verdere ondermijning van uw verklaarde vrees situeert zich op 26 november 2019, toen u bent verhuisd naar de gemeente Jiquilisco, waar evenzeer de bende 18 actief was (CGVS, p. 5, 21; CGVS moeder, p. 6, 7; CGVS C.(...), p. 6). Er dient opgemerkt te worden dat verhuizen naar een gebied waar de bende die u wenst te ontvluchten eveneens de macht heeft, moeilijk in overeenstemming is te brengen met uw voorgehouden vrees om vermoord te worden, zoals u aangeeft op het CGVS (CGVS, p. 12; CGVS moeder, p. 14; CGVS C.(...), p. 13). Op het CGVS werd elkeen van uw gezin geconfronteerd met deze stelling. Zelf reageert u dat de bende 18 niet kon weten dat u daar was omdat de afdeling van de bende 18 in Usulután niet communiceert met de bendeleden van andere zone (CGVS, p. 21). Dit is echter een blote bewering. Uit de COI beschikbaar op het CGVS blijkt immers dat de territoriale controle van de bendes in El Salvador - en de daaruit volgende restricties - worden gegarandeerd door "a strong communications network, with lookouts posted throughout the country who communicate by telephone and check people's identity". Uw moeder repliceert op haar beurt dat haar werd gezegd dat er inderdaad bendes waren maar dat het gekende mensen zijn, en het een rustig dorp is waar het niet zo erg is (CGVS moeder, p. 21). In diezelfde trend verklaart uw broer C.(...) tenslotte dat Jiquilisco in een vrij rustig en afgelegen gebied lag waar veel oude mensen woonden, en dat wel gevaarlijk was maar niet zo gevaarlijk (CGVS C.(...), p. 19). Verder stelt C.(...) dat hij daar op dat moment niet aan gedacht heeft, en dat Jiquilisco de verst mogelijke plaats was waar jullie naartoe konden gaan (CGVS C.(...), p. 19). Er dient gesteld te worden dat dit evenzeer louter blote beweringen zijn die uw moeder en broer helemaal niet hebben kunnen staven aan de hand van enig concreet gegeven. Inzake uw verklaring dat jullie praktisch de hele tijd thuis bleven in Jiquilisco, dient verder opgemerkt te worden dat uw moeder nog boodschappen ging doen in de gemeente (CGVS, p. 24; CGVS C.(...), p. 19). Bovendien is uw moeder de vliegtuigtickets gaan boeken in een reisbureau op 29

november 2019 (CGVS moeder, p. 9), en is ze naar San Salvador teruggekeerd om daar haar paspoort af te halen bij de bevoegde instanties op 28 november 2019 (cf. blauwe map).

Wat betreft de paspoorten van u en uw broers waarmee jullie El Salvador hebben verlaten, dient opgemerkt te worden dat het opzienbarend is dat deze paspoorten al in jullie bezit waren voor de feiten die aan de basis liggen van uw vertrek zich hadden afgespeeld. De paspoorten van u, uw broer O.(...), en uw broer C.(...) werden immers afgeleverd op respectievelijk 17 mei 2019 (document 1), 23 mei 2019, en 6 november 2019 (cf. blauwe map), terwijl uw problemen pas zijn begonnen op 17 november 2019. Aangezien dit paspoort voor het eerst werd gebruikt in januari 2020, toen u uw land ontvluchtte ten gevolge van uw problemen met leden van de bende 18, is het dan ook bizar dat u dit paspoort al had aangevraagd nog voor uw problemen zich hadden voorgedaan. Gevraagd waarom jullie dat paspoort reeds alle drie hadden aangevraagd, verklaart u dat jullie van plan waren om met jullie vader op vakantie te gaan in Guatemala, maar dat deze reis niet is doorgegaan (CGVS, p. 9; CGVS moeder, p. 12; CGVS C.(...), p. 11). Wanneer jullie naar meer informatie werd gevraagd over deze reis, moest vastgesteld worden dat uw verklaringen omtrent deze reis wel erg vaag zijn. Zo dient er vastgesteld te worden dat jullie nooit concrete plannen hebben gemaakt zoals het boeken van accommodatie of het regelen van transport (CGVS, p. 10; CGVS moeder, p. 12; CGVS C.(...), p. 11). Het is opmerkelijk dat ondanks dat er niets werd gepland, uw broer C.(...) alsnog – meer dan zes maanden na u – zijn paspoort ging afhalen, ondanks dat hij expliciet verklaart dat hij aanvankelijk niet mee wilde (CGVS C.(...), p. 11; CGVS moeder, p. 12). Zijn verklaring dat hij zijn paspoort ging afhalen voor het geval de reis dan toch zou plaatsvinden (CGVS C.(...), p. 11), is dan ook een blote bewering, die hij helemaal niet heeft kunnen staven met concrete gegevens. Verder dient er gewezen te worden op de volgende tegenstrijdigheden inzake deze vakantie. Zo stelt u expliciet dat deze reis stond gepland in de maand juni (CGVS, p. 10), terwijl C.(...) verklaart dat dit nog niet vast lag (CGVS C.(...), p. 11). Tenslotte leggen u en C.(...) ook verklaringen af die tegenstrijdig zijn met van de verklaringen uw moeder. Zo verklaart u dat jullie op reis gingen naar Guatemala omdat u en uw broer klaar waren met school (CGVS, p. 9; CGVS C.(...), p. 12). Uw moeder daarentegen, stelt dat de reis zou gemaakt worden ter gelegenheid van een verjaardag (CGVS moeder, p. 12). Het CGVS is als zodanig niet overtuigd van de door u voorgehouden motivatie die u had om uw paspoort aan te vragen.

In conclusie dient gesteld te worden dat omwille van het geheel aan bovenstaande vaststellingen er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde problemen met leden van de bende 18.

De tekeningen van uw appartement die door u, uw broer en uw moeder op het CGVS werden neergelegd (document 9; cf. blauwe map), slagen er niet in om de geloofwaardigheid van de door u verklaarde gebeurtenissen te herstellen. Deze bevatten immers louter een schets van jullie toenmalige woonsituatie in de kolonie Zacamil, die werd gebruikt als exegetisch instrument tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchteling-rechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land

van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij

twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Immers de bundel krantenartikelen die u neerlegde (document 5), alsook de bundel kopieën van krantenartikelen, en de schermafbeelding van een krantenartikel die werden neergelegd door uw moeder bevatten louter informatie over een aantal geïsoleerde incidenten (cf. blauwe map).

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart bevatten immers alleen maar informatie over uw identiteit. De envelop met de reservatieformulieren van de vliegreis en uw boarding pass bevatten op hun beurt slechts gegevens over uw reisroute. Deze zaken worden op dit moment echter niet in vraag gesteld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in het kader van uw moeder, G.M.B.(...) (20/12378), en uw broer C.G.C.B.(...) (20/12379), eveneens wordt besloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

In het kader van de subsidiaire bescherming wijst verzoeker tevens op de (humanitaire) situatie in El Salvador. Hij geeft in dit verband aan dat het rapport van de verwerende partij verouderd is en achterhaald. Hij citeert uit landeninformatie van november 2019 van The Guardian en Foreign Policy. Verzoeker werpt nog op dat rekening moet worden gehouden met de gevolgen van de COVID-19-pandemie, onder meer op socio-economisch vlak. Hij vreest dat hij geen werk zal hebben en hij niet de noodzakelijke medische zorgen zal kunnen krijgen indien hij besmet raakt met deze ziekte.

Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgend stuk toe:

- UK Home Office “*Country Policy and Information Note: El Salvador: Fear of gangs*” van januari 2021.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 4 augustus 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021;
- COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden

beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Een uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert an sich niet dat de bestreden beslissing is behept met een onregelmatigheid of dat de verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart te vrezen dat hij en zijn gezin bij terugkeer naar El Salvador zullen worden vermoord door leden van de bende Barrio 18. Hij werd eerder benaderd door deze bende met de vraag om informatie over een bepaalde persoon te verzamelen. Toen hij daarin niet slaagde, werd hij bedreigd.

5.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering. Het geweld in El Salvador is wijdverspreid en bijzonder

ernstig waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Ook kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-19).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel, nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*; *“Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.”*; *“Depending on the particular circumstances of the case (...)”*), p. 28-29 e.v.).

Het risico voor verzoeker om slachtoffer te worden van bendegeweld moet aldus in concreto aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van de verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn voor de beoordeling in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoeker evenwel in gebreke om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

5.3. Verzoeker legt in het kader van zijn beschermingsverzoek verschillende documenten neer die betrekking hebben op zijn persoonsgegevens en reisweg, met name zijn paspoort, identiteitskaart, reservatieformulieren van de vliegticket en boardingpass (AD CGVS, map met documenten), die hier niet ter discussie staan. Voor het overige houden deze documenten geen verband met zijn vluchtrelaas.

De tekeningen van verzoekers appartement in de kolonie Zacamil schetsen enkel hun toenmalige woonsituatie, niet meer.

De neergelegde foto waaruit moet blijken dat verzoekers vader in maart 2020 gewond is geraakt, is op zich niet voldoende om verzoekers beweerd problemen aannemelijk te maken. Er kan uit een foto immers op geen enkele manier worden opgemaakt in welke omstandigheden deze verwondingen zijn opgelopen, zodat ook niet kan blijken dat de feiten zich hebben voorgedaan zoals verzoeker beweert.

De krantenartikelen kaderen binnen de algemene (veiligheids)situatie in El Salvador. De Raad betwist niet dat het geweld er wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel. Deze algemene landeninformatie volstaat evenwel op zich niet om aan te tonen dat verzoeker en zijn gezin nood hebben aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Zoals eerder vermeld, is de nood aan bescherming afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak en moet verzoeker deze in concreto aannemelijk maken.

Hoewel verzoeker een inspanning heeft gedaan om zijn verzoek om internationale bescherming met documenten te staven, volstaan voormelde stukken wegens hun inhoud en relatieve bewijswaarde niet om in deze stand van zaken een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

De Raad zal daarom verder nagaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde gebeurtenissen onwaar zouden zijn.

5.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat de verklaringen van verzoeker en van zijn moeder en broer C. over de vermeende gebeurtenissen die voor hen de aanleiding vormden om El Salvador te verlaten, niet overtuigen.

5.5. Vooreerst leggen zij tegenstrijdige verklaringen af over het beweerde incident van 17 november 2019, waarbij verzoeker voor de eerste keer werd benaderd door Barrio 18. Zo verklaart verzoeker dat het bendelid niet alleen vroeg naar het adres van de man op de foto, maar ook naar zijn naam, hoe laat hij naar buiten ging, om hoe laat kwam hij terug kwam en of hij alleen woonde (NPO, p. 17). Zijn moeder en broer C. verklaren op hun beurt echter formeel dat het bendelid enkel en alleen vroeg naar het adres van de man op de foto (NPO moeder, p. 15; NPO broer, p. 13).

Verzoeker slaagt er met zijn verzoekschrift niet in hier anders over te doen denken.

Hij citeert twee paragrafen uit de gehoorverslagen van zijn moeder en broer waarin zij aangeven dat de bendeleden via verzoeker het adres wilden te weten komen (NPO moeder, p. 13; NPO broer, p. 12) en werpt op dat het geen tegenstrijdigheid betreft maar hooguit een onvolledigheid. Verzoeker kan echter niet worden gevolgd. Hij komt immers niet verder dan een selectieve lezing van de afgelegde verklaringen en gaat volledig voorbij aan wat zijn moeder en broer, zoals in de bestreden beslissing terecht opgemerkt, hierover verder hebben verklaard nadat hen om verduidelijking werd gevraagd. Zo kan in het gehoorverslag van verzoekers moeder op p. 15 worden gelezen: “U zei dat het bendelid vroeg naar het adres van de man op de foto, vroeg hij nog andere zaken? Ja hij vroeg het adres van die man. Enkel het adres.” en op pagina 13 van het gehoorverslag van zijn broer: “En welke informatie werd bij uw broer F.(...) gevraagd over de man op de foto? Het precieze adres van zijn huis. Andere zaken? Neen.” Verzoeker kan gelet op deze verklaringen bezwaarlijk ernstig voorhouden dat het om een onvolledigheid gaat.

Het verweer dat noch zijn moeder noch zijn broer aanwezig waren bij de feiten van 17 november en zij deze dus slechts uit tweede hand hebben vernomen, overtuigt allerminst. Uit hun verklaringen blijkt immers dat verzoeker zowel zijn moeder als zijn broer C. op 22 november 2019 heeft ingelicht over de zaken die hij heeft meegemaakt op 17 november 2019 (NPO, p. 11, 16; NPO moeder, p. 14; NPO broer, p. 12). Zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, mag dan ook van hen worden verwacht dat zij goed op de hoogte zijn van de gebeurtenissen en daar allemaal eenzelfde beeld van kunnen schetsen. Dit geldt te meer daar de informatie die aan verzoeker werd gevraagd door Barrio 18 aan de basis ligt van hun problemen (NPO, p. 11, 14, 23; NPO moeder, p. 13, 14; NPO broer, p. 12, 16, 17). De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben aldus betrekking op elementen die behoren tot de kern van het vluchtrelaas. Deze elementen betreffen bepalende ervaringen in verzoekers leven en dat van zijn familieleden waarbij redelijkerwijze kan worden verwacht dat zijn moeder en broer, ook al hebben zij het niet zelf meegemaakt, in staat zijn nagenoeg met elkaar gelijklopende, coherente en eenduidige verklaringen af te leggen over hetgeen verzoeker hen heeft verteld. In casu moet de Raad besluiten dat de verklaringen van verzoeker enerzijds en die van zijn moeder en broer anderzijds te veel uiteen lopen.

5.6. Ook over het voorgehouden voorval van 22 november 2019 zijn de verklaringen die verzoeker, zijn moeder en zijn broer C. aflegden op het CGVS, tegenstrijdig zijn aan de eerdere verklaringen van verzoeker en zijn moeder op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ). De commissaris-generaal zet terdege uiteen: *“Zo verklaren u, uw moeder en uw broer C.(...), op het CGVS dat u door het bendelid werd benaderd toen u onderweg was naar een supermarkt in de buurt van uw appartement (CGVS, p. 11, 14; CGVS moeder, p. 16; CGVS C.(...), p. 12, 16). In de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) daarentegen, lieten u en uw moeder expliciet*

optekenen dat u aan een bushalte werd aangesproken door het bendelid in kwestie (vragenlijst CGVS, punt 3.5; Vragenlijst CGVS moeder, punt 3.5). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid reageert u dat u de verschillende gebeurtenissen misschien door elkaar heeft gehaald of een fout heeft gemaakt (CGVS, p. 17). Deze loutere post factum verklaring wordt echter niet aanvaardt, daar het Commissariaat-generaal het weinig aannemelijk acht dat zowel u als uw moeder exact dezelfde foute bewering zouden laten optekenen in de vragenlijst op de DVZ. Dat het hier wel degelijk over twee verschillende plaatsen betreft blijkt bovendien uit de omschrijving van de omgeving vanwege u en uw moeder (CGVS, p. 14, 17; CGVS moeder, p. 17). Tenslotte dient gewezen te worden op de verklaringen van respectievelijk u en uw moeder aan het begin van jullie persoonlijk onderhoud op het CGVS, waar jullie beiden uitdrukkelijk hebben aangegeven dat het verslag dat de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de DVZ aan u werd voorgelezen en correct en volledig was (CGVS, p. 3; CGVS moeder, p. 3)."

Verzoeker volhardt in voorliggend verzoekschrift in de stelling dat er een misverstand moet zijn gebeurd en wijst erop dat zowel zijn gehoor bij de DVZ als dat van zijn moeder werd afgenomen met behulp van dezelfde tolk. Volgens hem is het niet uitgesloten dat een verkeerde interpretatie bij het ene familielid zich heeft doorgezet bij het volgende.

Deze uitleg kan echter niet ernstig worden genomen en overtuigt allerminst. Uit het administratief dossier blijkt immers dat zijn verklaringen en die van zijn moeder in het Spaans aan hen werden voorgelezen en dat zij deze hebben ondertekend waarbij zij uitdrukkelijk verklaarden dat alle verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (CGVS vragenlijst verzoeker; CGVS vragenlijst moeder). Ten overstaan van het CGVS antwoordden ze beiden nog uitdrukkelijk dat de opgetekende verklaringen correct waren (NPO, p. 3; NPO moeder, p. 3). Indien er daadwerkelijk sprake zou geweest zijn van een misverstand of verkeerde interpretatie van de tolk, mag van verzoeker en zijn moeder worden verwacht dat zij dit bij het nagaan van hun verklaringen opmerkten.

5.7. Met betrekking tot ditzelfde incident van 22 november 2019 wijst de commissaris-generaal ook terecht op de volgende tegenstrijdigheid tussen verzoekers verklaringen en die van zijn moeder: *"Zo verklaart u op het CGVS dat er tijdens dit incident misschien twee of drie getuigen aanwezig waren (CGVS, p. 14). Uw moeder daarentegen, verklaart dat u tegen haar heeft gezegd dat er niemand aanwezig was (CGVS moeder, p. 17)."*

Met de stelling dat er niet echt getuigen waren maar hooguit een paar toevallige passanten, bevestigt verzoeker dat er wel degelijk mensen aanwezig waren. De bewering dat hij het niet zal gezegd hebben tegen zijn moeder omdat hij tijdens het gehoor ook niet met zekerheid kon zeggen of er passanten waren, houdt dan ook geen stand. Dit geldt des te meer nu zijn broer C. verklaart dat verzoeker hem heeft verteld over de aanwezigheid van twee à drie getuigen (NPO broer, p. 17). Dat hij dit aan zijn broer zou hebben verteld maar niet aan zijn moeder, is weinig aannemelijk.

De vaststelling dat ook hier hun verklaringen niet gelijklopen, is een zoveelste aanwijzing dat het hun relaas aan geloofwaardigheid ontbreekt.

5.8. Verder kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar hij het niet aannemelijk acht dat verzoeker zijn moeder en zijn broer C. pas inlichtte over het incident van 17 november 2019 nadat hij opnieuw werd geconfronteerd met het bendelid op 22 november 2019. De bewering in het verzoekschrift dat hij zijn familie niet ongerust wilde maken tot hij echter niet anders kon dan het te vertellen, houdt weinig steek. Daar zij, volgens verzoeker, al zolang in de kolonie Zacamil woonden zonder ooit een probleem te hebben gehad (NPO, p. 16), hoewel verzoeker in zijn verzoekschrift aangeeft dat intimidatie door bendelden dagelijkse kost is in de kolonie Zacamil en uit de landeninformatie blijkt dat bende-geweld alomtegenwoordig is, is het in deze context dan ook niet geloofwaardig dat verzoeker zijn moeder en broer niet eerder op de hoogte heeft gebracht van het incident op 17 november 2019 waarbij een bendelid een foto had genomen van zijn identiteitskaart, waarop het adres van het appartement stond waar hij samen met zijn moeder en twee broers woonde (NPO, p. 11, NPO moeder, p. 13, NPO broer, p. 12).

5.9. Ook wat betreft de beweerde gebeurtenissen tijdens de avond van 25 november 2019, merkt de commissaris-generaal terecht op dat de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen op fundamentele wijze wordt ondergraven door tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en die van zijn moeder en broer.

Vooreerst zijn de verklaringen van zijn moeder en broer C. inzake de reden dat zijn moeder thuis was op de avond van 25 november 2019 niet coherent. Zo verklaart verzoekers moeder dat ze thuis was omdat zij vrijaf had (NPO moeder, p. 14). Zijn broer C. daarentegen verklaart dat hun moeder wel naar haar

werk moest, maar nog niet was vertrokken omdat haar shift nog niet was begonnen (NPO broer, p. 17). Dat zijn broer tijdens zijn persoonlijk onderhoud na confrontatie met deze tegenstrijdigheid aangaf dat hij niet meer zeker was of hun moeder vrijaf had dan wel nog niet begonnen was, doet hier geen afbreuk aan. Bovendien merkt de commissaris-generaal op correcte wijze dat op het uur van de feiten van 25 november 2019, met name tien uur 's avonds, zijn moeder de dag ervoor reeds vertrokken was naar haar werk bij het callcenter, waarbij ze de man tegenkwam over wie verzoeker informatie moest zoeken (NPO, p. 11).

Voorts leggen verzoeker en zijn broer tegenstrijdige verklaringen af ten opzichte van hun moeder inzake het gsm-toestel waarop de foto's van de benedeleden werden bewaard. De commissaris-generaal motiveert terdege: *"Zo verklaart uw moeder dat de foto's alleen op het gsm-toestel van uw broer C.(...) stonden (CGVS moeder, p. 18). U en C.(...) stellen dan weer dat C.(...) de foto's had doorgestuurd naar uw moeder waardoor ook zij in het bezit was van dit fotomateriaal (CGVS, p. 18; CGVS C.(...), p. 15)."* Louter stellen dat zijn moeder één foto heeft getoond aan de politie met de gsm van zijn broer C., heft deze tegenstrijdigheid niet op. Voorgaande verklaring van verzoeker en zijn broer valt op haar beurt niet te rijmen met de verklaring van hun moeder, die stelt dat zij niet weet hoeveel foto's C. had genomen omdat zij uit hetgeen C. had gezegd niet kon opmaken of hij één of verschillende foto's had kunnen nemen (CGVS moeder, p. 19). Als hun moeder, zoals verzoeker en zijn broer C. beweren, inderdaad in het bezit was van deze foto's houdt het echter geen steek dat zij niet weet hoeveel foto's er werden genomen. Immers, ze heeft deze foto's volgens C. zelf getoond op haar gsm aan de politieagenten die op die avond naar hun appartement zijn gekomen (NPO broer, p. 15).

Inzake de manier waarop deze foto's uiteindelijk verloren zouden zijn gegaan, stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekers verklaringen dan weer niet overeen komen met de verklaringen van zijn moeder en zijn broer C: *"Zo verklaren zij dat C.(...) zijn gsm-toestel in alle hectiek is vergeten in het appartement in Zacamil, de dag dat jullie verhuisden naar Jiquilisco (CGVS moeder, p. 18-19; CGVS C.(...), p. 14). In tegenstelling tot wat hierboven wordt gesteld, geeft u zelf aan dat de foto's niet meer bestaan omdat C.(...) deze uit zijn gsm heeft verwijderd (CGVS, p. 18)."* Het verweer in het verzoekschrift dat *"de moeder van de verzoekende partij (...) zich niet [kan] herinneren of de foto's uiteindelijk verwijderd werden, maar sowieso is de GSM van C.(...) nadien blijven liggen in het appartement"*, is weinig beduidend noch verhelderend en vermag niet hier een ander licht op te werpen.

Verder blijken ook verzoekers verklaringen omtrent de persoon die op 25 november 2019 de politie heeft gebeld inconsistent te zijn. De bestreden beslissing duidt op goede gronden: *"Zo verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u niet weet wie er juist de politie heeft gebeld toen de benedeleden aan uw appartement stonden. U stelt enkel dat het waarschijnlijk de burens waren (CGVS, p. 18). In de vragenlijst van het CGVS die werd ingevuld op de DVZ liet u nochtans expliciet optekenen dat het een buurvrouw was die de politie had gebeld (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Hiermee geconfronteerd repliceert u dat er dicht bij u een vrouw woonde, en dat zij waarschijnlijk ook alles heeft kunnen horen (CGVS, p. 18). Dit is evenwel geenszins in staat bovenstaande tegenstrijdigheid te verhelderen."* Door in het verzoekschrift louter te herhalen wat hij voor het CGVS heeft verklaard, namelijk dat hij niet met zekerheid kan zeggen wie precies naar de politie belde en zij vermoedden dat het de buurvrouw was, slaagt verzoeker er niet in zijn andersluidende verklaring voor de DVZ op te helderen.

Gezien geen geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker voorgehouden incident op 25 november 2019, kan evenmin enig geloof gehecht worden aan zijn verklaring als zou hij hiervoor geen klacht hebben kunnen neerleggen bij de politie omdat hij de namen van de benedeleden die hem die avond hebben opgezocht in het appartement niet kende.

5.10. De ongelooftwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas wordt versterkt door de vaststelling dat verzoeker en zijn moeder en broer pas op 24 januari 2020 El Salvador hebben verlaten terwijl zij reeds zouden hebben overwogen het land te verlaten na het incident op 22 november 2019 (NPO moeder, p. 9; NPO broer, p. 9), een beslissing die werd gefinaliseerd op 26 november 2019 (NPO, p. 21). De repliek dat de vliegtuigtickets vanwege de feestdagen duurder waren en zij allen samen wilden reizen, overtuigt niet. Gezien de ernst van de door verzoeker beweerde bedreigingen mag redelijkerwijs worden verwacht dat zij alle middelen inzetten om zichzelf onmiddellijk in veiligheid te brengen, zonder dat 'duurdere tickets' daarbij een criterium zijn. Deze houding relativeert verzoekers nood aan internationale bescherming. Belangrijker nog merkt de commissaris-generaal terecht op dat zij ook in andere landen asiel konden aanvragen waardoor zij misschien al sneller El Salvador konden ontvluchten. Dat zij daar niet aan hebben gedacht omdat de collega's van verzoekers moeder hadden geadviseerd naar België te gaan (NPO moeder, p. 10), getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

5.11. In de bestreden beslissing wordt voorts vastgesteld dat verzoekers broer als enige liet optekenen dat, nadat zij uit de kolonie Zacamil waren vertrokken, hun moeder een telefoontje kreeg van een buurvrouw die haar vertelde dat de bendeleden de buitenmuren van het appartement hadden beklad met verf en naar verzoeker hadden gevraagd (CGVS vragenlijst broer, punt 3.5). Het is hierbij frappant te moeten vaststellen dat verzoeker noch zijn moeder hierover iets hebben verteld bij de DVZ of het CGVS. Verzoekers antwoord hierop, namelijk dat het logisch is dat niet elk vrij relaas identiek is en het belangrijkste is dat alle familieleden over het telefoontje kunnen vertellen als er naar gevraagd wordt, kan moeilijk ernstig worden genomen nu van consistente verklaringen duidelijk geen sprake is. Zo verklaart verzoekers moeder tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS dat zij niet weet of er nog problemen zijn geweest met het appartement in de kolonie Zacamil omdat ze zich hierover niet meer heeft geïnformeerd bij de buurvrouw en verder geen contact meer met haar heeft opgenomen (NPO moeder, p. 20, 21). Deze verklaring valt duidelijk niet te rijmen met de verklaring van verzoekers broer C. op de DVZ, waarin hij stelt dat zijn moeder in december 2019 nog werd gecontacteerd door de buurvrouw uit de kolonie Zacamil die haar vertelde dat de bendeleden naar het appartement waren teruggekomen.

Van verzoeker en zijn familieleden, die beweren hun land van herkomst te hebben verlaten op grond van dezelfde asielmotieven, kan in alle redelijkheid worden verwacht dat ze eensluidende verklaringen afleggen over feiten die de kern van het relaas uitmaken, zoals deze met betrekking tot dewelke voormelde tegenstrijdigheden werden vastgesteld. De vaststelling dat verzoeker, zijn moeder en zijn broer hier niet in slagen, ondergraaft de geloofwaardigheid van hun vervolgingsrelaas.

5.12. Verder slaagt verzoeker er niet in hard te maken dat zijn vader in maart 2020 werd aangevallen omwille van zijn beweerde problemen met de leden van Barrio 18. Verzoeker, zijn moeder en zijn broer kunnen immers maar weinig vertellen over de feiten in kwestie. De commissaris-generaal overweegt terdege: *“Zo kunnen jullie niets vertellen over het aantal aanvallers, hun uiterlijk of hun identiteit (CGVS, p. 23; CGVS moeder, p. 12). Verder is C.(...) niet op de hoogte van het – nochtans opvallende – wapen waarmee uw vader werd verwond; zijnde een glazen fles (CGVS C.(...), p. 20). Bovendien verklaart uw moeder dat jullie vader met jullie heeft gesproken over dit incident (CGVS moeder, p. 12), en heeft ook C.(...) nog rechtsreeks contact met jullie vader via zijn gsm (CGVS C.(...), p. 20). Bijgevolg kan er redelijkerwijze van u worden verwacht meer informatie te hebben over dit incident. Uit uw verklaringen blijkt tenslotte dat u het incident met uw vader maar weinig gewicht toekent, daar u deze gebeurtenis aanvankelijk niet vermeldt in uw asielrelaas op het CGVS (CGVS, p. 11, 12), en later spreekt van slechts een ‘kleine confrontatie’ (CGVS, p. 22).”* Verzoeker laat deze pertinente vaststellingen volledig onbesproken.

Wat betreft de neergelegde foto waarop te zien is dat verzoekers vader gewond is geraakt, herinnert de Raad eraan dat op geen enkele manier kan worden opgemaakt in welke omstandigheden deze verwondingen zijn opgelopen. Hieruit kan dan ook niet blijken dat deze feiten zich hebben voorgedaan zoals verzoeker beweert.

Ter volledigheid wijst de commissaris-generaal nog op het feit dat uit verzoekers verklaringen nergens kan worden afgeleid dat zijn vader – en bij uitbreiding de rest van zijn familie in El Salvador – nadien nog problemen hebben gekend vanwege de door hem verklaarde problemen (NPO, p. 23; NPO moeder, p. 8; NPO broer, p. 8, 20). Ook in het verzoekschrift brengt verzoeker geen elementen bij die daar op wijzen.

5.13. Tot slot stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast dat een verdere ondermijning van verzoekers verklaarde vrees zich situeert op 26 november 2019, toen hij is verhuisd naar de gemeente Jiquilisco, waar de bende Barrio 18 evenzeer actief was (NPO, p. 5, 21; NPO moeder, p. 6, 7; NPO broer, p. 6): *“Er dient opgemerkt te worden dat verhuizen naar een gebied waar de bende die u wenst te ontvluchten eveneens de macht heeft, moeilijk in overeenstemming is te brengen met uw voorgehouden vrees om vermoord te worden, zoals u aangeeft op het CGVS (CGVS, p. 12; CGVS moeder, p. 14; CGVS C.(...), p. 13). Op het CGVS werd elkeen van uw gezin geconfronteerd met deze stelling. Zelf reageert u dat de bende 18 niet kon weten dat u daar was omdat de afdeling van de bende 18 in Usulután niet communiceert met de bendeleden van andere zone (CGVS, p. 21). Dit is echter een blote bewering. Uit de COI beschikbaar op het CGVS blijkt immers dat de territoriale controle van de bendes in El Salvador - en de daaruit volgende restricties - worden gegarandeerd door “a strong communications network, with lookouts posted throughout the country who communicate by telephone and check people’s identity”. Uw moeder repliceert op haar beurt dat haar werd gezegd dat er inderdaad*

bendes waren maar dat het gekende mensen zijn, en het een rustig dorp is waar het niet zo erg is (CGVS moeder, p. 21). In diezelfde trend verklaart uw broer C.(...) tenslotte dat Jiquilisco in een vrij rustig en afgelegen gebied lag waar veel oude mensen woonden, en dat wel gevaarlijk was maar niet zo gevaarlijk (CGVS C.(...), p. 19). Verder stelt C.(...) dat hij daar op dat moment niet aan gedacht heeft, en dat Jiquilisco de verst mogelijke plaats was waar jullie naartoe konden gaan (CGVS C.(...), p. 19). Er dient gesteld te worden dat dit evenzeer louter blote beweringen zijn die uw moeder en broer helemaal niet hebben kunnen staven aan de hand van enig concreet gegeven. Inzake uw verklaring dat jullie praktisch de hele tijd thuis bleven in Jiquilisco, dient verder opgemerkt te worden dat uw moeder nog boodschappen ging doen in de gemeente (CGVS, p. 24; CGVS C.(...), p. 19). Bovendien is uw moeder de vliegtuigtickets gaan boeken in een reisbureau op 29 november 2019 (CGVS moeder, p. 9), en is ze naar San Salvador teruggekeerd om daar haar paspoort af te halen bij de bevoegde instanties op 28 november 2019 (cf. blauwe map).” Verzoeker laat deze overweging geheel ongemeoid.

5.14. Verzoekers kritiek op de overige motieven in de bestreden beslissing, bv. inzake zijn paspoort en dat van zijn broers, betreft overtollige motieven die in deze zaak door de Raad niet worden weerhouden noch overgenomen als een pertinente vaststelling. Verzoekers kritiek hierop dient in deze zaak dan ook niet verder te worden besproken.

Het geheel aan documenten en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in El Salvador, acht de Raad de voorgaande bevindingen, waaruit talrijke tegenstrijdigheden, inconsistenties en onaannemelijkheden blijken, voldoende determinerend om te besluiten dat aan het door verzoeker voorgehouden vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Nu aan zijn voorgehouden problemen met Barrio 18 geen geloof kan worden gehecht, maakt hij niet aannemelijk dat hij valt onder het risicoprofiel van iemand die zich heeft verzet tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende, laat staan dat hij om deze reden een concreet risico loopt. Een verder onderzoek in dit kader dringt zich daarom niet langer op.

Verzoeker brengt geen andere specifieke en individuele elementen aan die een nood aan bescherming aannemelijk maken. Verzoeker is weliswaar een jongeman afkomstig uit de kolonie Zacamil in de gemeente Mejicanos die onder controle staat van Barrio 18, maar dit is niet voldoende om een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade vast te stellen. Verzoeker maakt immers, naast zijn vluchtrelaas dat ongeloofwaardig werd bevonden, geen gewag van andere elementen, omstandigheden of ervaringen waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer door Barrio 18 zal worden vervolgd of gevisieerd. Zo blijken uit zijn relaas geen geloofwaardige elementen waaruit kan blijken dat verzoeker werd benaderd door bendes in het kader van een samenwerking of rekrutering; evenmin zijn daartoe concrete aanwijzingen, zoals ervaringen van vrienden of familie in dit kader.

5.15. Waar verzoeker de socio-economische situatie in El Salvador aankaart, wijst de Raad erop dat geen abstractie kan worden gemaakt van het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals omschreven door de wetgever. In deze verwijst de Raad naar artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:*

a) de Staat;

b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen;

c) niet-overheidsactoren (...).”

Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het verzoekschrift, noch uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er in El Salvador sprake zou zijn van een precaire socio-economische en humanitaire situatie die in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan dat zulke situatie, die overigens nergens in het verzoekschrift wordt aangetoond, louter is te wijten aan een opzettelijk handelen of nalaten van een actor (zie in deze zin HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40).

In casu blijkt verder niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoeker toont immers niet aan dat hij bij terugkeer naar El Salvador op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling,

met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien.

Waar verzoeker verwijst naar de impact van de COVID-19-pandemie op het leven in El Salvador en een vrees aanhaalt om te worden besmet met het coronavirus, volstaat het ook hier op te merken dat zulke besmetting niet wordt veroorzaakt door een actor van vervolging of ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847 (c)). Het risico dat verzoeker aanhaalt, namelijk een onmenselijke of vernederende behandeling doordat hij in het geval van een terugkeer naar zijn land wordt blootgesteld aan een virus waarvoor geen gepaste behandeling bestaat, is dan ook vreemd aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zoals het Hof van Justitie reeds duidelijk oordeelde in de zaak M'bodj (HvJ 18 december 2014 (GK), M'bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Nog daargelaten het hypothetische karakter van zijn bewering dat hij in El Salvador zal worden blootgesteld aan een reëel risico op besmetting met het coronavirus, toont verzoeker verder niet aan dat hij aldaar geen toegang zou hebben tot voldoende gezondheidszorg, laat staan dat hij om die reden zou worden onderworpen aan vervolging of een 'onmenselijke behandeling' in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt immers geen argumenten of elementen aan op basis waarvan kan worden aangenomen dat hem – in de hypothese dat hij besmet zou raken met het virus – op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd.

In de mate dat verzoeker zich de vraag stelt of hij ten tijde van deze crisis in de mogelijkheid zal zijn om een job te vinden, benadrukt de Raad dat uit niets blijkt dat hij, gezien zijn persoonlijke omstandigheden, geen werk zou mogen uitoefenen in El Salvador. Het antwoord op de vraag zal dan eerder afhangen van de economische omstandigheden in het land van herkomst en de inspanningen van de betrokkene.

Samenvattend kan niet zonder meer worden aangenomen dat verzoeker, indien hij zou terugkeren naar El Salvador, door een menselijk handelen op intentionele en gerichte wijze in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen.

5.16. Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft.

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bende-geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden geviseerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer.

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt helder dat een vertrek uit El Salvador omwille van bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en verzwarende factor is bij terugkeer naar El Salvador.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn verzoekers beweerde problemen met de bendeleden van Barrio 18 niet geloofwaardig. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat hij voor zijn vertrek uit El Salvador reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de bendeleden, noch zijn er andere indicaties die daar op wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker El Salvador verliet omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zou lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden, laat staan dat zijn vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of verzwarend zou zijn.

Het feit dat hij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met afpersing. Afpersing blijft evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat hij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoeker bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zal worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu zijn beweerde problemen met Barrio 18 niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van zijn individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

5.17. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat hij in El Salvador geen bescherming kan krijgen, is dan ook niet dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4,

§ 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker brengt geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hem in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan gelet op voorgaande evenmin worden volgehouden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES